

گزارش پایان برگزارکنندگان سمینار همگرایی جمهوری خواهان

با سپاس از تمامی هموطنان آزاده که در برگزاری این سمینار همراهی و توجه کردند، سپس به صورت ویژه از نهادهای سیاسی و مردمی جمهوری خواه هامبورگ سپاسگزاریم که با پشتیبانی از این سمینار، راه را برای گامهای بعدی هموارتر کردند.

از گروه اجرایی و عزیزان دیگری که در محل سمینار با مواجه شدن با سختی ها و مشکلاتی که قابل پیش بینی نبود، دست و پنجه نرم کردند و با سربلندی آنها را از سر راه سمینار برداشتند.

بسیار قدر دانیم از همه گرامیانی که در ایجاد ارتباط بین سمینار و مردم، به ویژه هم میهنانمان در داخل کشور، نقش داشتند. در بین این عزیزان باید تشکر ویژه ای از کارکنان تلویزیون زن زندگی، خانم اتسا امیری و پوشش خبری اینترنشنال توسط خانم تهمینه رستمی و همکاران آنان داشته باشیم.

در بین این یاران همراه، می باید از جناب محمدرضا عالی پیام، جناب آزاد فارسانی و کامران چاه تل قدر دانی ویژه کرد که توانستند با امکانات ابتدایی، ارتباط سمینار را با بیش از ۳۰ هزار بیننده و شنونده برقرار کنند. همین ارتباطات بود که پیام سمینار را به درون ایران، حتی زندان های وحشت بار خامنه ای برد و نور امید را در آنجا روشن کرد.

از طرف اعضای برگزاری سمینار، از خانم ها ژیلا عمرانی و ملیحه حیاتی و آقایان اکبر کریمیان، رضا سعدی، حبیب بهره من، اهورا اژدری و رضا مقدم، از اعضای اجرایی و یاران همراهمان، قدر دانی ویژه داریم بابت توانایی ها و انرژی مثبت شان که برنامه تنظیم شده را به بهترین شکل ممکن به اجرا در آوردند.

سپاس ویژه ای تمامی اعضای برگزارکنندگان سمینار از سخنرانان گرامی که از دریچه ها و با نگرش های گوناگون تلاش کردند تا پاسخ پرسش سمینار را در شکل و فرم های متفاوتی برای شنوندگان و بینندگان مطرح کنند. آنچه مد نظر ما بود، نه انتخاب سخنرانان برای سمینار همگرایی جمهوری خواهان بر اساس علاقه یا هم سوئی اعضای هیئت اجرایی با آنان بود، بلکه پاسخ آنان به سؤال پرسیده شده بود و سابقه ای جمهوری خواهی او.

قطعاً برای تمامی سخنرانان و مردم آشکار است که نظر و روش پاسخ هر سخنران یا نماینده ای هر نهاد سیاسی، به عهده سخنران و نماینده ایست که مطلب خود را بیان کرده است. مسئولیت ما، برگزارکنندگان، تأکید بر این است که موضوع سخنرانان می باید پرسش داده شده باشد و تأیید ما بر روی جمهوری خواهی سخنران و نهاد دعوت شده است.

سخنرانان اول سمینار یک زن انتخاب شد. البته نه بخاطر فقط زن بودن، بلکه بخاطر مبارزات او که میتواند نمایانگر مبارزات باشکوه زنان ما باشند بود. سرکار خانم لیلا راوند، زندانی سیاسی، با سخنانی که از دل دردمند یک زن برآمده بود، که در زیر بار تبعیضات نه تنها تسلیم نشده بلکه با سربلندی و شجاعت تمام ایستاده و به مبارزه خود با گام های استوار ادامه داده است.

جناب عالی پیام، با ارائه سخنانی، مسیر ائتلاف جمهوری خواهان و رسیدن به کنگره را ترسیم کردند و در این میان، توضیحات منظمی را بیان نمودند.

جناب بهنام بهشتی، با تکیه بر تجربه آفریقای جنوبی، راهکارهای پیشنهادی‌شان را برای بینندگان و شنوندگان سمینار مشخص کردند. هرچند زمان کافی برای بیان تمامی یادداشت‌های ایشان نبود، قرار شد که متن سخنرانی ناگفته در سمینار را منتشر کنند تا در دسترس همگان قرار گیرد.

جناب دکتر شعله سعدی سخنرانانی که سابقه فراوان در امر سخنوری و شعر داشتن، با استفاده از این توانایی، نقشه راه نبرد بدون وقفه را ترسیم کردند. در کنار این شعر، با عنوان کردن خاطره‌ای از دوران زندان‌شان، یادآور فرزندان شایسته ملت که اسیر دستگاه سرکوب و جنایت هستند شد.

جناب پرفسور سیف اهدایی، با تجربه بسیار و دانش فراوان، در این سمینار از راه دور حاضر شد و با ارائه راهکارهای روشن، سخنان خود را آغاز کرد و با تأکید بر اینکه در سیاست نیز همانند دیگر کارها، زمانی برای سپردن امور به جوانان وجود دارد.

دکتر رضوان مقدم، با ایراد سخنانی منسجم از نظرگاه یک جامعه‌شناس، مشخص کرد که مردم ایران امیدشان بیشتر به نیروهای داخل کشور معطوف است و همین تأکید، نمایانگر نگاه سمینار به هدف نهایی بود.

جناب کاوه آهنگری، در میان سخنانشان، با ظرافت به تفاوت‌ها و اختلافات بین نیروهای سیاسی اشاره کردند، ولی راه‌های مشارکت با نیروهای جمهوری‌خواه دموکرات در سرنگونی را به‌عنوان راهکار همگرایی بیان کردند.

جناب کاوه آهنگری، سخنران دیگر، با بیان برخی از اختلافات، تأکید کرد که آن‌ها مربوط به این زمان نیستند. راهی که ایشان برای عبور از این اختلافات و تفاوت‌ها بیان کردند، بررسی و یافتن راهکارهایی برای حل آن‌ها در یک چارچوب دموکراتیک و در مجلس مؤسسان برآمده از نمایندگان مردم است، آن‌هم پس از سرنگونی نظام تبه‌کار حاکم بر کشور.

جناب شهریار نقشبندی، انسانی که در مبارزه با تبعیض و رسیدن به آزادی شناخته شده است، در سخنرانی‌شان برای رسیدن به کنکره مطلوب، از دموکراسی سخن گفتن تنها آنرا کافی ندانست. برای او، آنچه می‌تواند نیروهای سیاسی را با دیدگاه‌های گوناگون به هم پیوند بزند، حفظ دموکراسی است که تقسیم قدرت می‌تواند تضمین کننده آن باشد، بود.

جناب علی ابراهیمزاده با مشخص کردن چند محور اساسی، اهداف قابل اندازه‌گیری شده، شایسته سالاری و تشکیل نهادهایی با نیرو فداکار برای تقویت مبارزان داخل کشور، حلقه‌های مهم و موثر را برای پیشبرد سرنگونی رژیم و آینده بهتر برای مردم ایران را ترسیم کرد.

سرکار خانم ملیحه حیاتی، با طرح تئوری دانه‌های برفی، نقش و تأثیر شبکه‌های قدرتمند مردمی را در تحولات اجتماعی بیان کردند و این الگو را به‌عنوان راهکاری مناسب برای تشکیل سمینار ارائه دادند.

جناب علی جوانمردی، با نگاهی برآمده از درد تبعیض‌ها، پیوندی با شرایط کنونی برقرار کرد و اساساً جمهوری و جمهوری‌خواهی را نیرویی ضد استبدادی و تمامیت‌خواه فردی معرفی و شفافیت در مسیر همگرایی جمهوری‌خواهان را پل رسیدن به کنگره بیان کرد.

جناب رضا مقدم، با نگاه یک فعال میدانی و عمل‌گرا، با تأکید بر روش‌های دموکراتیک، راه‌های عملی رسیدن به کنگره را از طریق شبکه‌های امن اجتماعی ولی با کنشگران "واقعی" بیان کرد.

جناب کیوان صمدی، کنشگر سیاسی-مدنی، از منظر نسل جوان، به تبعیض‌های جنسیتی، زبانی و قومی پرداخت. او با ترسیم مسیر، بر نیروی جوانان به‌عنوان موتور اصلی تحولات و انقلاب تأکید کرد.

جناب اسفندیار منفردزاده، با سابقه‌ای مردمی و آزادی‌خواهانه که در بین نسل‌ها دارند، با بیانی روشن و آگاهی‌بخش برای حاضران آنلاین و دیگران تبیین کردند که حلقه‌ی پیوند ما جمهوری‌خواهان، خود «جمهوری» است؛ نه باید پسوند و نه پیشوندی برای آن قائل شویم.

سمینار، بر اساس سیاست و استراتژی تبیین‌شده که محور گفتمان آن بر نیروهای داخل کشور، به‌ویژه مبارزان و فرزندان شایسته ملت در زندان‌ها متمرکز بود، توانست نه‌تنها پیام‌های آنان بلکه راهکارهایشان را نیز به گوش ایرانیان داخل و خارج کشور برساند.

معلم زندانی و مبارز نستوده، جناب جواد لعل‌محمدی، از بند ۶/۱ زندان وکیل‌آباد مشهد، در پیامی بسیار مهم که همراه با کلیپی از سخنانش با مردم پیش از بازداشت مجددش بود، چنان حاضران در نشست را تحت تأثیر قرار داد که اشک از چشمانشان جاری شد.

دکتر کمال جعفری یزدی، در دو پیام که در دو روز متفاوت به سمینار ارائه داده بود، با صدایی رسا و شجاعتی بی‌نظیر، در برابر جلادان حاکم ایستاد و جمهوری‌خواهان را به ائتلافی مستحکم و متکی‌به‌خود دعوت کرد. او تأکید داشت که حکومت آینده در ایران باید حکومتی مردمی باشد و چنین حکومتی جز جمهوری نمی‌تواند باشد.

جناب محسن قشقایی‌زاده، که نماد نیروهای جوان مبارز است، در پیامی از زندان اوین، تأکید داشت که ملت ایران باید برای همیشه حکومت‌های فرمایشی، فردی و نمایشی را پشت سر بگذارند. او امید خود را برای برقراری حکومتی مردمی که در آن مردم صاحبان کشور باشند، بیان کرد و تحقق این امید را در ائتلاف جمهوری‌خواهان دید.

جناب ارژنگ داودی، در پیامی که از طرف جبهه جمهوری‌خواهی برای مردم ایران منتشر کرد، با تفسیر و ترسیمی تاریخی، بر مدل حکومتی جمهوری وکالتی-پارلمانی تأکید کرد. این پیام در سه بخش کلی ارائه شده بود که در آن، راه برون‌رفت از استبداد بیان شد.

سمینار چند سخنران دیگر نیز از داخل ایران داشت که متأسفانه یا اینترنت آن‌ها دچار اختلال بود و حتی ارتباط صوتی نیز ممکن نشد، یا به دلیل احضار توسط مقامات امنیتی، از صبح شنبه درگیر پاسخ‌گویی به بازپرسان بودند.